

## Arrest

nr. 75 415 van 17 februari 2012  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, op 2 december 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 oktober 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster is van Slowaakse nationaliteit, geboren te Kosice op X. zij diende op 26 mei 1998 een asielaanvraag in.

1.2. Op 29 juli 1998 werd door de gemachtigde van de Federale Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing genomen houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nam op 30 november 1998 een beslissing houdende de bevestiging van weigering van verblijf.

1.4. Tegen deze beslissing werd door verzoekster een vernietigingsberoep ingesteld bij de Raad van State.

1.5. Op 17 juli 2007 werd door de gemachtigde van de Federale Minister van Migratie- en Asielbeleid een beslissing genomen houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

1.6. Zij diende op 31 juli 2008 een aanvraag in om machtiging tot voorlopig x verblijf o.g.v. artikel 9 ter vreemdelingenwet.

1.7. Op 4.11.2008 werd de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf o.g.v. artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk verklaard.

1.8. De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid nam op 19 oktober 2011 een beslissing houdende de ongegrondheid van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf o.g.v. artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 3 1/07/2008 werd ingediend door;*

*[M.Z.] [...]*

*in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 04.11.2008, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.*

*Reden:*

*Dat de voorgelegde medische attesten geen aanleiding kunnen geven tot het toekennen van een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.*

*Er worden medische elementen aangehaald voor [M.Z.]. De arts-attaché/arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 12.10.2011 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde “Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat diabetes, hoewel dit kan beschouwd worden als pathologie die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Slowakije. Derhalve is er mi. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.”*

*Wat de toegankelijkheid van de zorgen betreft kan worden opgemerkt dat het Slovaakse Ministerie van Binnenlandse Zaken asielzoekers gratis verblijf, levensonderhoud en de benodigde gezondheidszorg garandeert. De verzoeker zal de noodzakelijke documenten ontvangen om deze zorgen zo nodig in of buiten het opvangcentrum te bekomen in een gezondheidsinstelling. Het Slovaakse gezondheidszorg-systeem is van dien aard om in de nodige zorgen te kunnen voorzien voor verzoeker. Gezien de nodige medische behandeling.*

*Derhalve:*

*1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het even of de fysieke integriteit, of*

*2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). [...]*

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster werpt de schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet op, alsook de schending van de rechten van verdediging en van de motiveringsplicht bij bestuurshandelingen.

2.2. Verzoekster licht haar enig middel als volgt toe: *“Dat verzoekster bij deze een beroep tot nietigverklaring instelt tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid van 19 oktober 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf door verzoekster ingediend in toepassing van artikel 9ter ongegrond werd verklaard; dat verzoekster eerst op 5 november 2011 van deze beslissing in kennis werd gesteld; dat het beroep van verzoekster gegrond is op de volgende middelen en grieven; dat de bestreden beslissing artikel 9ter, de rechten van de verdediging en de motiveringsplicht in bestuurshandelingen schendt; dat de bestreden beslissing kennelijk gesteund is op het verslag van de arts-attaché aangesteld door de overheid; dat bedoeld verslag nooit aan verzoekster werd meegedeeld; dat verzoekster bovendien nooit door deze arts is onderzocht; dat bijgevolg geen ernstig onderzoek is gedaan naar de gezondheidstoestand van verzoekster: dat de overheid dus niet kan oordelen over het lichamelijk of fysiek risico dat verzoekster zou lopen bij een terugkeer naar haar land van herkomst; dat verzoekster het Slovaaks kiest als taal voor het verhoor ter zitting; dat het dossier van verzoekster bij de verwerende partij bekend is onder nr. 4 729 667.”*

2.3. In haar summier verzoekschrift beperkt verzoekster zich tot de bewering dat het verslag van de ambtenaar-geneesheer haar niet werd meegedeeld en dat zij door de arts nooit werd onderzocht. Verder houdt zij voor dat geen ernstig onderzoek werd gedaan naar haar gezondheidstoestand.

2.4. Verzoekster dient uiteraard te voldoen aan de voorwaarden van artikel 9ter van de vreemdelingenwet om in aanmerking te kunnen komen voor een verblijfsrecht op basis van deze bepaling.

2.5. Artikel 9ter §1 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde”.*

2.6. Waar verzoekster poogt te laten uitschijnen dat haar aandoening door het bestuur geminimaliseerd wordt en dat zij niet voldoende medisch werd onderzocht, geldt dat verzoekster niet aantoont waarom het oordeel ter zake van de ambtenaar-geneesheer en de gemachtigde van de Federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid faalt. Uit volgende zinsnede van de motivering van de bestreden beslissing blijkt evenwel duidelijk dat het bestuur geenszins de medische toestand van verzoekster minimaliseert of niet serieus neemt:

*“Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat diabetes, hoewel dit kan beschouwd worden als pathologie die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Slowakije”.*

2.7. In het advies van de ambtenaar-geneesheer, waarnaar expliciet verwezen wordt in de bestreden beslissing en dewelke er tevens onder gesloten omslag bijgevoegd zat, wordt immers uitdrukkelijk aangegeven dat verzoekster diabetes heeft en dat deze pathologie een levenslange behandeling noodzaakt.

2.8. Verzoekster ontkent dit niet en houdt ook niet voor dat deze diagnose niet zou stroken met de werkelijkheid. De bestreden beslissing ontkent niet dat er een medische problematiek is, doch geeft aan dat de behandeling en opvolging beschikbaar is in het land van herkomst. Uit het onderzoek van de ambtenaar-geneesheer blijkt immers dat diabetes in Slowakije behandeld kan worden en dat insulinentherapie beschikbaar is. Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat in de bestreden beslissing ten onrechte werd geoordeeld dat zij zich niet kan beroepen op artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2.9. De bestreden beslissing steunt zich voor deze conclusie op het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer, die zoals blijkt uit het administratief dossier zich heeft gesteund op het door verzoekster bijgebracht medische verslaggeving. Artikel 9ter, tweede alinea van de vreemdelingenwet voorziet dat er een advies wordt verschaft door een ambtenaar-geneesheer die “zonodig” de vreemdeling kan onderzoeken en bijkomend advies kan inwinnen van deskundigen. Het is aan de ambtenaar-geneesheer aldus toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de door vreemdeling neergelegde medische verslaggeving zonder de vreemdeling zelf te onderzoeken indien hij de mening is toegedaan dat hij ook zonder een eigen onderzoek een onderbouwd advies kan geven. Het berust bij de discretionaire bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer om te beslissen of hij verzoekster zelf al dan niet aan een bijkomend medisch onderzoek wenst te onderwerpen, doch in casu heeft deze dit kennelijk niet nodig geacht om tot een deugdelijke beslissing te komen. Verzoekster beperkt zich desbetreffend ook tot loutere beweringen en toont op geen enkele wijze aan waarom een bijkomend medisch onderzoek een ander licht op de zaak zou werpen.

2.10. De rechten van verdediging zijn niet van toepassing op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze heeft besloten dat de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond is.

Het enig middel is niet gegrond.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC